

മഴവില്ലാണോ നീനമ!

പുവുകൾ തെണ്ടും പുന്പാറ്റ
പുന്പാടി പുശും പുന്പാറ്റ
പുന്തേനുണ്ണും പുന്പാറ്റ
പുവിൽ മയങ്ങും പുന്പാറ്റ!

എന്തു വെളിച്ചം പുന്പാറ്റ!
എന്തു തെളിച്ചം പുന്പാറ്റ!
മുങ്ങാം പൊങ്ങാം കുളിർനിശലിൽ,
നീനാം മരിയാം പൊൻവെയിലിൽ!

ങനു തൊട്ടേ നീൻ ചിറകിൽ?
നീനുതരാമോ നീയരികിൽ?
മഴവില്ലാണോ നീനമ!
തരുമോ നീയൊരു കുഞ്ഞുമ?

ജി. ശക്രകുറുപ്പ്
(ജി.യുടെ കൃതികവിതകൾ)

തെനാലിരാമൻ മാന്ത്രികവിഭ്യ

ദീക്ഷയും കൃഷ്ണദേവരായ രാജാവിന്റെ ഭർബാറിൽ ഉത്തരേയായിരുന്നിനു വന്ന ഒരു മാന്ത്രികൻ പല ജാലവിഭ്യ കളും കാണിച്ചു. തന്റെ തല ദേഹത്തിരുന്നു വെട്ടിമാറ്റുന്ന അത്ഭുത ജാലവിഭ്യയും അയാൾ കാണിച്ചു. എന്നിട്ട്, വിജയനഗരത്തിൽ തന്ന വെള്ളാനൊരു മാന്ത്രികനുണ്ടോ എന്ന് രാജാവിനോടു ചോദിച്ചു. കൃഷ്ണദേവരായർക്കു വലിയ നാശക്കോടായി. അപ്പോഴാണ് കൊട്ടാരം വിഭൂഷകനായ തെനാലിരാമൻ മുന്നോട്ടു വന്നത്.

രാമൻ മാന്ത്രികനോടു ചോദിച്ചു: “ഞാൻ കണ്ണടച്ചു കാണിക്കുന്ന ജാലവിഭ്യ നിങ്ങൾ കണ്ണുതുറന്നുപിടിച്ചു ചെയ്യാമോ?” മാന്ത്രികൻ ചിതിച്ചു. കണ്ണടച്ചു ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ആളുപ്പമായിരിക്കുമല്ലോ കണ്ണു തുറന്നു ചെയ്യുന്നത് എന്നോർത്ത് അയാൾ ആ വെള്ളവിളി സ്വീകരിച്ചു.

തെനാലിരാമൻ ഒരുപിടി മുളകുപൊടി എടുത്തു കണ്ണടച്ചു മുഖത്തിട്ടു. കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞ് അതു തട്ടിക്കളേണ്ടു കണ്ണു തുറന്നു. അതു തന്ന കണ്ണു തുറന്നുപിടിച്ചു ചെയ്യാൻ തെനാലിരാമൻ മാന്ത്രികനെ കഷണിച്ചു. മാന്ത്രികൻ പരുങ്ങലിലായി. സദസ്യർ അയാളെ കുവി. അയാൾ തലയും താഴ്ത്തി വിജയനഗരം വിട്ടു. രാജാവ് സന്തോഷിച്ച് രാമന് ഒരു കിഴി സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ നല്കി.

പുനരാവ്യാനം: അഷ്ടിത
(365 കുണ്ഠുക്കമകൾ)

മാവേലി നാടുവാണീടും കാലം

മാവേലി നാടുവാണീടും കാലം
 മാനുഷരെല്ലാരുമൊന്നുപോലെ
 ആമോദത്തോടെ വസിക്കും കാലം
 ആപത്തങ്ങാർക്കുമൊടില്ലതാനും
 ആധികൾ വ്യാധികളൊന്നുമില്ല
 ബാലമരണങ്ങൾ കേൾപ്പാനില്ല
 കളിവുമില്ല ചതിയുമില്ല
 എഴേളാളമില്ല പൊളിവചനം
 വെള്ളിക്കോലാദികൾ നാഴികളു-
 മെല്ലാം കണക്കിനു തുല്യമായി
 കളിപ്പിയും ചെറുനാഴിയും
 കളിത്തരങ്ങൾ മറ്റാന്നുമില്ല.

അമ്മയ്ക്കെന്താരു ഭംഗി!

എന്നും കാലത്തമേ,
 അമ്മയ്ക്കെന്താരു മേളം!
 അപ്പനു കാപ്പിയൊരുക്കാൻ,
 കൊച്ചനിയത്തിയെ നോക്കാൻ,
 ചോറും കറിയും വെയ്ക്കാൻ,
 നൃഗു തിരക്കുകൾ തീർക്കാൻ,
 കുഞ്ഞിനു പാലു കൊടുക്കാൻ,
 എന്നെയൊരുക്കിയയയ്ക്കാൻ,
 എന്തു തിട്ടുകണം ബഹളം!
 എന്നൊരടുക്കളേമേളം!
 ഒന്നു കുളിക്കാൻപോലും,
 അമ്മയ്ക്കില്ലാ നേരം!
 എകിലുമെകിലുമമേ,
 സഞ്ചിയുമായ് ഞാൻ പോകു,
 എന്നുടെ നെറ്റിയിലുമതരുന്നോ—
 രഫ്റ്റുക്കെന്താരു ഭംഗി!

സുഗതകുമാരി
 (വാഴത്തേൻ)

ആലിബാബ എന്നാരു പാവം മരംവെട്ടുകാരനുണ്ടായിരുന്നു. കാട്ടിലെ ഉണ്ടായ മരങ്ങൾ വെട്ടി വിറകാക്കി ചത്തയിൽ കൊടുത്താൻ അയാൾ കുടുംബത്തെ പോറ്റിയിരുന്നത്. ഒരുദിവസം ആലിബാബ വിറകുശേഖരിക്കാൻ കാട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു, കുറെയാളുകൾ വലിയ ഭാണ്ഡാലുമായി ഒരു പാറക്കെട്ടിനും നിൽക്കുന്നു. എല്ലാം നോക്കിയപ്പോൾ അവർ നാല്പതുപേരുണ്ടാണ് മനസ്സിലായി. അവരെല്ലാംകൂടി എന്തിനോ ഉള്ള പരിശീമത്തിലാണെന്ന് ആലിബാബയ്ക്ക് മനസ്സിലായി.

അയാൾ കുറെക്കൂടി അടുത്തുചെന്നു. അവർ നാല്പതുപേരുംകൂടി കാട്ടിരുന്ന മുന്നിൽനിന്ന് “തുറക്ക് സീസം” എന്നു പറയുന്നതു കണ്ടു. അതോടെ പാറ ഒരു വശത്തെക്കു നീങ്ങാം ഒരു ഗൂഹ കാണാറായി. അവർ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു “അടയ്ക്ക് സീസം” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പാറ യമാസ്ഥാനത്തെക്കു വരകയുംചെയ്തു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ കൊണ്ടുവന്ന ചാക്കുകളും പെട്ടികളും

അക്കത്തിട്ട് പുറത്തേക്കു വരികയുംചെയ്തു. ഇക്കുടൻ കള്ളമാരാണെന്നും കൊള്ളിയു തൽ എന്നും കാണാതെ കൊണ്ടുവെച്ചതാണെന്നും അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. അവർ പോയപ്പോൾ ആലിബാബ ടുറക്ക് സീസം” എന്നു പറഞ്ഞ് ഉള്ളിൽ കയറി ഒരു ചാക്കു നിറയെ സർബാവുമായി പുറത്തു കടന്ന് പിടിലെത്തി. അതെല്ലാം തന്റെ മുത്ത സഹോദരനെ കാണിച്ചു. ഒരു ചാക്കളേ കിട്ടിയുള്ളു, താൻ പോയി നിരവധി ചാക്കു കൾ കൊണ്ടുവരാമെന്നായി സഹോദരൻ. ആലിബാബ വിലക്കിയിട്ടും അതു കേൾക്കാതെ പോയ സഹോദരനെ കള്ളമാർ പിടികൂടി പോതിരെ തല്ലി. “ടുറക്ക് സീസം” എന്നു പറയാനെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ സഹോദരനായ ആലിബാബ പറഞ്ഞുതന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അയാളെ അവിടെ അടച്ചിട്ടു.

കള്ളമാരുടെ നേതാവ് അനുയായികളോടൊപ്പം ആലിബാബയെ അനേകിച്ചുപോയി. അയാൾ ആലിബാബയുടെ വിട്ടിൽ എല്ലക്കുചുവടക്കാരന്റെ പേശത്തിലാണ് ചെന്നത്. അയാളുടെ ഒപ്പം നിരവധി കഴുതകളും അവയുടെ പുറത്ത് അനവധി രേണീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആലിബാബയോട് ഒരു ദിവസം അവിടെ തങ്ങാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് നേതാവ് അനേകിച്ചു. ആലിബാബ സമ്മതിച്ചു.

ആലിബാബയ്ക്ക് ഒരു ജോലിക്കാരിയുണ്ടായിരുന്നു—മാർജിയാന. നേതാ രേണീകൾ ഇരക്കിവെക്കുപോൾ രേണീകളിലേക്കുനോക്കി സംസാരിക്കുന്നത് മാർജിയാന കണ്ടു. മാർജിയാനയ്ക്കു സംശയമായി. കള്ളമാരുടെ നേതാവ് ആലിബാബ മായി സംസാരിച്ചിരിക്കുപോൾ മാർജിയാന രേണീകളിൽ കള്ളമാരാണെന്നു കണ്ടിച്ച് രേണീകളിലെല്ലാം തിളച്ച എല്ലായൊഴിച്ചു. കള്ളമാർ മരിച്ചുപോയി. അതശേഷം ആലിബാബയോടു വിവരം പറഞ്ഞു. നേതാവ് ഓടി രക്ഷപ്പുടാനുനോക്കി കിലും ആലിബാബ അയാളെ പിടികൂടി ഗുഹയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി സൃഷ്ടം സാരുനെ മോചിപ്പിച്ചു. മോഷണമുതലെല്ലാം അവയുടെ ഉടമസ്ഥർക്കു മടക്കിനു കയ്യുംചെയ്തു.

